

NATURA ȘI OMUL

Nr.13 ● martie/aprilie 2019 ● 4 pagini ● Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

NATURA ȘI OMUL – primul simpozion din România

Rubrică dedicată împlinirii a 30 de ani de la prima ediție a Simpozionului Național Interdisciplinar cu participare internațională „Natura și Omul”, organizat de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova și Institutul de Antropologie „Francisc I. Rainer” al Academiei Române.

Pentru România, anul 1990 a fost un an special, se trecea de la o orânduire la alta, de la comunism la democrație. Toată lumea era mai mult sau mai puțin entuziastă sau sceptică, cu privire la perioada care urma. În general, activitatea stagnase cumva, pentru că nimeni nu știa exact ce va fi. Ne-am organizat și în luna septembrie a anului 1990 ne-am hotărât să organizăm la muzeu primul simpozion din România, pe care am reușit să-l continuăm an de an, cu mari eforturi, dar și cu multă dăruire.

La această primă manifestare cultural-științifică interdisciplinară, organizată la Plo-

iești, au participat peste 200 de specialiști din întreaga țară. Ne-am propus atunci să atragem atenția asupra naturii. Urmau retrocedările, iar de modul în se realizau, depindea soarta naturii, trebuia să ținem cont de zonele protejate, de tot ce era valoros în fiecare localitate. Au participat specialiști din toate domeniile de activitate și la finalul simpozionului s-a întocmit un comunicat de presă, adresat organelor administrative, prin care toți am cerut să se țină cont de natură, să nu se distrugă ariile protejate. Acest comunicat-petiție a fost semnat de toți cei 200 de participanți. Simpozionul a durat trei zile și a avut ca subiect protecția naturii. După susținerea lucrărilor științifice, am pornit într-o aplicație practică de la Ploiești spre Cheia, Săcele, Brașov, Sinaia, să prezentăm frumusețile naturii din județul Prahova. Au participat cercetători veniți de la marile institute în domeniu, Institutul de Biologie, Institutul

de Geografie, centre universitare de la Cluj, Arad, București, oameni deosebiți. Simpozionul a fost organizat de muzeul nostru împreună cu Centrul de Cercetări Antropologice al Academiei Române (astăzi sub titulatura Institutul de Antropologie „Francisc I. Rainer”), la conducerea căruia se afla atunci dr. Victor Săhleanu, secretar științific fiind dr. Cristiana Glavce. În același an 1990, s-a decis, prin hotărârea guvernamentală HG 500/1990, rarcordarea științifică a Muzeului de Biologie (astăzi Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova) la Centrul de Cercetări Antropologice.

Evenimentul a fost de un mare succes, susținut cu entuziasm și profesionalism, cu o dorință puternică de a proteja natura prin toate mijloacele pe care le aveam la dispoziție. Ca urmare a demersului nostru comun, în momentul în care s-au realizat planurile de urbanism general și zonal, docu-

MINISTERUL CULTURII / PREFECTURA JUDEȚULUI PRAHOVA / CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA / INSPECTORATUL PENTRU CULTURĂ AL JUDEȚULUI PRAHOVA / MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

ORGANIZEAZĂ:

SIMPOZIONUL INTERDISCIPLINAR

NATURA ȘI OMUL

„PĂMÂNTUL NU ESTE O MÔȘTENIRE DE LA PĂRINȚI, CI ESTE UN ÎMPRUMUT DE LA COPILII NOȘTRI.” (PROVERB AL INDIENILOR AMERICANI).

- PLOIEȘTI -
- SEPTEMBRIE -

mentațiile referitoare la terenuri, am căutat să ne impunem și să trimitem adrese către toate

primăriile. Specialiștii muzeului au făcut solicitări primarilor din acea vreme și s-au implicat în identificarea zonelor care trebuiau protejate și pentru care s-au luat ulterior măsurile potrivite.

SIMPOZIONUL NAȚIONAL INTERDISCIPLINAR CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ „NATURA ȘI OMUL” a continuat în fiecare an, cu teme diferite, apoi s-au înmulțit astfel de inițiative în țară. Sunt specialiști care au participat la toate edițiile simpozionului și iată că am ajuns la a XXX-a ediție împreună, realizând, an de an, cercetări, dezbateri, și concluzii științifice valoroase. „Pământul nu este o moștenire de la părinți, ci un împrumut de la copiii noștri”, spune un vechi proverb al indienilor amerindieni, pe care îl veți întâlni deseori citat în materialele muzeului. Este crezul nostru, speranța că cei ce ne vor urma, vor continua munca noastră din acești 30 de ani și vor proteja natura, cu tot ce are mai frumos.

Prof.dr. Emilia Elena Iancu,
Manager al Muzeului
Județean de Științele
Naturii Prahova

MINISTERUL CULTURII / PREFECTURA JUDEȚULUI PRAHOVA / CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA / INSPECTORATUL PENTRU CULTURĂ AL JUDEȚULUI PRAHOVA / MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA.

ORGANIZEAZĂ:

SIMPOZIONUL
NAȚIONAL INTERDISCIPLINAR

NATURA ȘI OMUL

„PĂMÂNTUL NU ESTE O MÔȘTENIRE DE LA PĂRINȚI, CI UN ÎMPRUMUT DE LA COPILII NOȘTRI.”
PROVERB AL INDIENILOR AMERICANI

PLOIEȘTI
23-24 SEPTEMBRIE 1993

MINISTERUL CULTURII / PREFECTURA JUDEȚULUI PRAHOVA / CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA / INSPECTORATUL PENTRU CULTURĂ AL JUDEȚULUI PRAHOVA / MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA.

ORGANIZEAZĂ:

SIMPOZIONUL INTERDISCIPLINAR

NATURA ȘI OMUL

„PĂMÂNTUL NU ESTE O MÔȘTENIRE DE LA PĂRINȚI, CI ESTE UN ÎMPRUMUT DE LA COPILII NOȘTRI.” PROVERB AL INDIENILOR AMERICANI

PLOIEȘTI - 22-23 Septembrie '94

”JOC DE LUMINI ȘI UMBRE -

PRIMĂVARA - CURCUBEUL DE CULORI ALE CRISTALELOR

Cristalele care prezintă calități estetice deosebite se numesc flori de mină. Floarea de mină este un eșantion mineral, deosebit prin formă, dimensiune, culoare și mod de formare.

Florile de mină se întâlnesc în vecinătatea rocilor eruptive, ele formându-se în condiții hidrotermale, din vapori supraîncălziți și ape fierbinți emise de vulcanii activi. Acestea apar pe pereții golurilor din scoarța pământului, dând astfel naștere geodelor de o extraordinară frumusețe.

Principalele zăcăminte de la noi din țară, din care provin florile de mină expuse sunt: Baia Sprie, Cavnic, Băiuț, Herja, Săsar și Nistru din județul Maramureș.

În aceste locuri, mineralizațiile sunt constituite din cuarț, blendă, galenă, pirită, calcopirită, calcit, baritină, stibină, rodocrozit, realgar, marcasită, gips și au formă de filoane, fiind localizate în aparatele vulcanice sau în apropierea acestora.

Un loc important în cadrul florilor de mină îl ocupă cristalele din familia cuarțului (SiO₂).

Este întâlnit atât sub formă de cristale solitare, cât și sub formă de agregate și mase concreționare microcristaline, în cele mai diferite tipuri de roci.

Cuarțul are duritatea 7, greutatea specifică 2,65; nu are clivaj, are spărtură concoidală, este piezoelectric și este insolubil în acizi, cu excepția acidului fluorhidric.

Stibina (Sb₂S₃) apare sub formă de cristale prismatice alungite cu aspect acicular, cât și sub formă de agregate cristaline sau mase compacte alterate superficial într-o pudră brună.

Este colorată cenușiu strălucitor, iar uneori formează rozete fibroase.

Prezintă sistem de cristalizare rombic (ortorombic), are duritate mică (2), greutate specifică 4,6 - 4,7 și este opacă, cu luciu metalic strălucitor.

Baritina (BaSO₄) apare fie în cristale simple tabulare, fie în agregate granulare compacte, masive, dispuse sub formă de stalactite, rozete sau în evantai. Este colorată în roșu, galben, brun, cenușiu închis, negru, albastru, verzui sau alte nuanțe, în funcție de impuritățile pe care le conține. Prezintă sistem de cristalizare rombic, duritate 2,3-3 și greutate specifică 4,45. Alături de eșantioanele minerale sunt prezentate și forme prelucrate ale cristalelor – diverse obiecte de podobă.

Muzeograf Rodica Vasile Radu

Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a organizat, la sediul din Palatul Culturii Ploiești, o expoziție temporară dedicată zilei de 1 Martie, intitulată “Joc de lumini și umbre – Mărțișoarele naturii”.

“Afară este soare, e prima zi de primăvară. Au înflorit primii ghiocei, chiar dacă încă este frig și uneori bate vântul, trebuie să învățăm și noi de la natură să luptăm și să învingem greutățile”, a spus, la deschiderea expoziției, prof. dr. Emilia Iancu, invitând participanții la eveniment să se bucure de minunatele creații ale naturii.

PRIMĂVARA - ECOUL VERDE AL PLANTELOR

Multe dintre florile care împodobeau odinioară câmpiile și munții României au dispărut, iar altele sunt din ce în ce mai rare. Aceste plante de importanță științifică și estetică sunt astăzi declarate monumente ale naturii, fiind ocrotite prin lege, pentru a permite perpetuarea lor în flora României.

Plantele sunt esențiale pentru viața de pe Pământ, acestea jucând un rol primordial în compoziția atmosferei noastre, contribuind la menținerea unui raport constant între dioxidul de carbon (CO₂) și oxigen (O₂). Plantele fixează substanțele necesare vieții din sol, având capacitatea de a le transforma din substanțe anorganice în substanțe organice, permițând astfel reintrarea lor în lanțurile trofice.

Chiar și dispariția câtorva specii poate perturba ecosistemul. Multe specii vegetale sunt pe cale de dispariție sau în regresie. Acest pericol are la bază mai multe cauze: supraexploatarea, poluarea (solului, apelor și aerului), transformarea peisajelor (prin defrișare).

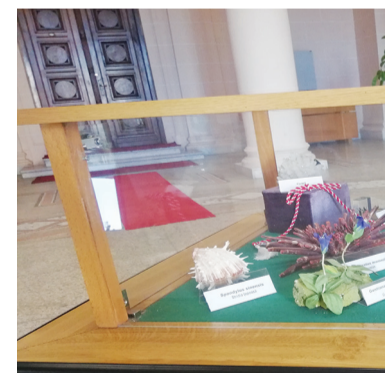
Dintre plantele protejate enumerăm:

Albăstrița de munte (Centaurea pinnatifida) - O specie rară, endemică în flora țării noastre, care înflorește în iulie - august, este viu colorată, crește prin pajiștile pietroase cu substrat calcaros din etajul subalpin și alpin.

Bulbucii (Trollius europaeus) - o specie de plantă ierboasă, perenă, are pe tulpina dreaptă, frunze palmat - sectate lung pețiolate la bază și către vârf frunzele sunt sesile; florile galbene apar în mai. Specia este întâlnită prin locurile umede din pădurile montane.

Cupele (Gentiana acaulis) - o specie de plantă perenă, din familia Gentianaceae cu frunze lanceolate, lucioase și flori albastre totdeauna solitare.

Floarea de colți (Leontopodium alpinum) este o specie de plantă perenă din familia Asteraceae, ce prezintă “floarea” ce “cumulează” o grupă întreagă de inflorescențe; cele 5-15 raze ale steluței sunt frunze modificate (bractee), în mijlocul cărora se află 5-6 inflorescențe numite calatidii, alcătuite din

PRIMĂVARA - MISTERE SUBACVATICE ÎN RECIFELE DE CORALI

Să ne imaginăm pentru o clipă că pătrundem dincolo de valuri, în adâncul Oceanului, acolo unde omul nu deține supremația, în zonele ecuatoriale și tropicale unde se află cel mai mare oraș de pe Pământ - Reciful Coralier.

Recifele de corali reprezintă cea mai mare structură vie de pe planeta noastră. Toate recifele formează “Orașul Ascuns” - substratul ferm unde trăiesc 3/4 dintre speciile de animale marine. Recifele de corali sunt printre cele mai vechi ecosisteme de pe planetă, ele acoperă 284,300 km², sub 0,1% din suprafața oceanelor.

Charles Darwin a fost cel care a clasificat pentru prima dată recifele, iar clasificarea se păstrează și astăzi (recife marginale, recife barieră și atoli). Ele se întind în regiunea ecuatorială, pe o zonă limitată între paralela 30° nordică și 20° sudică. (Deși Australia are cel mai mare recif coralier din lume, există și alte recife spectaculoase. Peste 100 de țări au recife coraliere.)

Cu toate că acoperă mai puțin de 1% din suprafața Pământului, recifele de corali adăpostesc peste 25% din speciile acvatice. În cadrul recifului, 95% din animale sunt nevertebrate și numai 5% vertebrate. Reciful este un ecosistem acvatic complex, foarte colorat și populat, cu o biodiversitate de remarcă, este căminul a numeroase specii: peste 400 de specii de corali, 1500 de specii de pești, 5000 de specii de moluște, 125 de specii de rechini și delfini, 30 de specii de balene, iar dintre speciile de țestoase, 6 specii prezintă un statut special de protecție.

Un recif sănătos înseamnă o intensitate și varietate de zgomote produse de lo-

cuitorii recifului, care sunt indicatori ai sănătății acestui ecosistem marin unic. Biodiversitatea unui recif se reflectă în “muzica” pe care o produc locuitorii recifului.

Recifele sunt considerate “cabinetele medicale ale viitorului”, deoarece oferă remedii pentru bolile secolului în terapia cancerului, în tratamentul SIDA sau ca analgezice și antiinflamatoare, de la infecții bacteriene și virale, până la boli neurodegenerative, dar și ca înlocuitori de os în chirurgia reconstructivă osoasă.

Aceste minunate creații ale naturii - Recifele - au supraviețuit zeci de mii de ani schimbărilor naturale, dar multe dintre ele nu ar putea supraviețui amenințării produse de om.

Splendid, magnific, superb, spectaculos, fascinant... am putea înșira la nesfârșit adjective care să laude frumusețea coralilor, având în minte doar imaginea explodând de culoare și viață a recifulor de corali, din păcate tot mai amenințate. Pentru cei mai mulți dintre noi, coralii înseamnă frumusețe. Dar dincolo de asta?...

Aproximativ un sfert din recifele de corali din lume sunt considerate deja deteriorate, iar alte 2/3 sunt amenințate grav. Dacă rata de distrugere continuă, 70% din recifele de corali vor fi distruse până în 2050. Strigătul de ajutor pentru acest ecosistem acvatic unic ar trebui să fie auzit de toți oamenii planetei, iar fiecare locuitor, de la mic la mare, să înțeleagă mesajul: Protejând Reciful - Protejezi Oceanul - Protejezi Pământul și Viața.

Muzeograf Corina Mihai

- MĂRȚIȘOARELE NATURII'

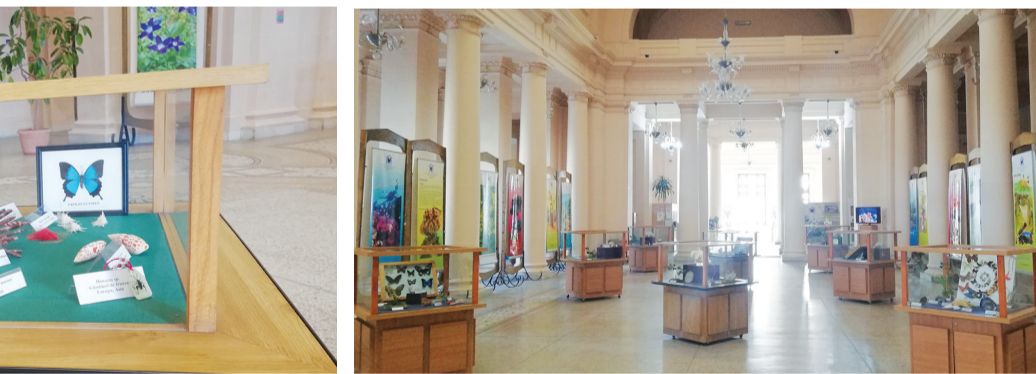
Ca un omagiu adus Primăverii, acest anotimp în care natura renaște, în vitrinele etalate în Sala Coloanelor, publicul a admirat culorile variate ale cristalelelor, structurile arhitecturale ale moluștelor, gingășia insectelor și frumusețea florilor, îmbinate în mod armonios și creativ de muzeografi Corina Mihai, Ecaterina Șerban, Rodica Vasile Radu și Daniela Ursu. Piesele prezentate fac parte din colecțiile muzeului și au fost însoțite de panouri informative și un amplu material video, în care sunt prezentate în detaliu aceste „mărțișoare ale naturii”.

flori hermafrodite, femele și sterile;
 Garofița Pietrii Craiului (*Dianthus callizonus*) - o specie de plantă erbacee, perenă; este din familia Caryophyllaceae, cu tulpina simplă, neramificată, cu frunze înguste, liniare și florile ce înfloresc în iulie - august.
 Ghințura galbenă (*Gentiana lutea*) - o specie de plantă perenă din familia Gentia-

naceae ce poate trăi până la 80 de ani și prezintă frunze ovale, eliptice, lungi de aproximativ 30 cm, florile mari dispuse în inflorescențe la subsuoara frunzelor. Este o plantă foarte utilizată în prepararea unor medicamente pentru stomac și ficat.

Muzeografa Daniela Ursu

PRIMĂVARA - FRUMUSEȚEA ȘI GINGĂȘIA ARTROPODELOR

Artropodele au fascinat și continuă să-i fascineze pe specialiști și pe amatori, iar problemele legate de biologia, ecologia și adaptarea lor la condițiile variate de mediu rămân permanent în atenția cercetătorilor.

Lumea artropodelor este plină de surprize și oamenii pot învăța de la aceste viețuitoare ce s-au adaptat și au rezistat pe planeta Pământ de milioane de ani.

Păianjenii sunt reprezentați de 30000 de specii, au dimensiuni cuprinse între 0,7- 9 cm și obiceiuri foarte interesante (pânza construită de ei reflectă lumina UV așa cum o reflectă și florile pentru atragerea insectelor).

Scorpionii sunt animale fascinante, considerate fosile vii deoarece nu s-au schimbat în ultimii 400 milioane de ani. Pot fi întâlniți în diferite regiuni, din pădurile tropicale și până în zonele montane, la altitudini de 5500 m.

Fluturii sunt caracterizați de extraordinara lor diversitate de forme și culori, ceea ce îi transformă în adevărate vedete: îngeri, flori înaripate, simbol al iubirii sau expresia sufletelor oamenilor.

Totuși, fluturii sunt prada favorită a multor animale insectivore. De aceea, pentru a supraviețui pericolelor, aceștia s-au adaptat la condițiile de mediu, recurgând la un colorit variat, imitând mediul înconjurător, forma și culorile plantelor pe care se odihnesc, forma și aspectul unor animale periculoase, sau zburând noaptea când animalele insectivore sunt mai rare.

Gândacii sunt considerați (de către oameni): periculoși, dezgustători, ciudați, înfricoșători.

În ciuda aparențelor, majoritatea gândacilor posedă abilități incredibile care pun alte animale, chiar și oamenii, în inferioritate. În creierul gândacilor de bucătărie au fost descoperite molecule ce aparțin unor antibiotice, care-i protejează împotriva bacteriilor letale. Aceste antibiotice sunt mult mai puternice decât antibioticele utilizate în prezent de oameni, de aceea se consideră că au o valoare semnificativă pentru medicină. În plus, gândacii au incredibila abilitate de a supraviețui exploziilor nucleare, dovadă fiind faptul că au fost supraviețuit după bombardamentul atomic de la Hiroshima și Nagasaki (din 6-9 august 1945).

Furnicile - Eroinele lui La Fontaine - Dețin câteva recorduri în lumea animalelor: sunt cei mai buni crescători de vite, cei mai pricepuți cultivatori de ciuperci, cei mai versați apicultori, cei mai îndemânatici constructori de grădini.

Albinele sunt sursă de inspirație pentru oameni - ele își folosesc atât antenele, cât și ochii, pentru a calcula cea mai bună poziție a corpului în timpul unui zbor lin, cu un maxim de eficiență.

Mierea de albine a fost apreciată de oameni și de alte viețuitoare încă din cele mai vechi timpuri, dovadă fiind picturile rupestre cu vechime de 9000 de ani (descoperite în peșterile din Spania). Pentru a realiza 450 g miere, albinele dintr-un cuib zboară aproximativ 8800 km și vizitează 2 milioane de flori.

Veninul de albină ar putea ajuta la prevenirea răspândirii virusului HIV.

Anumite fragmente de proteine prezente în veninul albinelor pot fi folosite pentru a detecta prezența unor cantități infime de substanțe explozibile.

Muzeografa Ecaterina Șerban

Psihologia, Medicina și Antropologia, pentru calitatea vieții

Într-un peisaj încă hibernal, potrivit pentru o reflecție antropologică retrospectivă și pregătitoare, o reuniune a unor cercetători preocupați de confluența dintre antropologie, psihologie și problematizarea calității vieții, a avut loc în zilele de 13-14 februarie 2019, la Cheia. Conferința a fost organizată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova și Institutul de Antropologie „Francisc I. Rainer” al Academiei Române. Din partea muzeului au participat manager dr. Emilia Iancu, director executiv Alfred Roth, șef secție județ Roxana Manolache, cercetător Dragoș Grigorescu, iar institutul a fost reprezentat de director onorific acad. Constantin Bălăceanu-Stolnici, director prof. dr. Alexandru Ispas, dr. Cristiana Glavce, dr. Adina Baci, dr. Adriana Borosanu, dr. Marin Constantin.

Comunicările participanților au fost găzduite în Sala de conferințe a Muzeului Flori de Mină din Cheia și au beneficiat de prezența Primarului Comunei Măneciu, Vasile Cordoș, însoțit de consilierul Anthony-Gabriel Lungu.

În expunerea introductivă, dr. Emilia Iancu, manager al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, a evocat investiția în amenajarea secțiilor muzeale de la Cheia (Muzeul Flori de Mină și Muzeul de Antropologie „Francisc Rainer”) și succesul remarcabil al acestora în atragerea de turiști și, în general, a oamenilor interesați în descoperirea și valorificarea resurselor naturale și culturale ale regiunii. Doamna Iancu s-a referit, de asemenea, la perspectivele imediate de dezvoltare a celor două centre muzeale amintite într-un cadru local de cercetare și documentare în științele naturii și în antropologie, deschis participării publicului larg și, cu deosebire, elevilor și studenților, dată fiind misiunea de pedagogie muzeală promovată în ultimele trei decenii de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova. Domnul Vasile Cordoș a afirmat co-interesarea Primăriei Măneciu în popularizarea localității Cheia și a potențialului aces-

tea pentru proiectele culturale, iar dl. consilier Lungu a pledat pentru importanța conservării arhitecturii vernaculare sătești și a perpetuării ocupațiilor tradiționale ale localnicilor – ca teme ale oricăror discuții despre calitatea vieții în zonă.

La rândul lor, invitații din partea Institutului au argumentat asupra rolului pe care antropologia, prin cele două ramuri principale ale sale: biologia și cultura, îl poate avea în articularea și implementarea unor proiecte de acest fel. Academicianul Constantin Bălăceanu-Stolnici a rememorat prezența savantului anatomist și bioantropolog Francisc Rainer la Cheia, în perioada interbelică, ale cărui popasuri în așezare sunt consemnate în memoriile sale și în muzeul dedicat personalității sale. Prof. dr. Alexandru Ispas, director al Institutului de Antropologie „Francisc I. Rainer” al Academiei Române, a exprimat disponibilitatea instituției omonime bucureștene în a asista eforturile organizatorice ale Muzeului, în vederea afirmării Muzeului de Antropologie „Francisc Rainer” din Cheia ca o bază de cercetare în teritoriu pentru antropologi. Dr. Cristiana Glavce a invocat, în context, tradiția pe care Institutul și Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova au constituit-o după 1990, pe linia unei conlucrări constante și benefice între specialiștii celor două instituții. Dr. Adina Baci a prezentat, cu același prilej, volumul „Natura, carte și profesor pentru toți”, Editura Bioedit, Ploiești, editat de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova, cuprinzând lucrări prezentate la Simpozionul „Natura și Omul”. Participanții au evaluat posibilitățile prin care studenții unor departamente de biologie sau etnologie, din București sau din Ploiești, să fie invitați la Cheia spre a-și completa cunoștințele de profil în cadrul unor „convorbiri antropologice” și școli de vară, cu implicarea unor profesori sau cercetători devotați „științei omului” și unde practica studentescă de specialitate să primească, de asemenea, o îndrumare adecvată.

Conferința de la Cheia a izbutit să întrevadă câte ceva din ceea ce entuziasmul și conștiința lucidă a interesului comun în dezvoltarea antropologiei românești, pot înfăptui probabil într-un viitor apropiat. Participanții la Conferință au vizitat, în încheiere, Muzeul de Antropologie „Francisc Rainer” din Cheia, ca un reper pe care generații diferite de cercetători îl au oricând la îndemână pentru înțelegerea devenirii, și deci continuității acestei discipline în țara noastră.

Marin Constantin

Ghicitorile naturii

Muzeograf Raluca Marinescu

“Culoarea nisipului,
Și iuțeala vântului.
Am un scut protector,
De spini și țepi, folositor
Când dușmanii mă pândesc,
Cu furnici când mă hrănesc.
Mă ajută să și beau
Apă, noaptea și în zori
Rouă, și când se strâng nori
Țepii mei conduc mici stropi
Către gură, pe la ochi
Și așa supraviețuiesc
În deșertul pământesc.”

(DRĂCUȘORUL ȚEPES)

“Căluțul de mare mi-e rudă
Dar, ca să îi fac în ciudă,
M-am împodobit ciudat
Și sunt chiar sofisticat
Par o frunză mișcătoare,
Prin ierburile unduitoare
Mă găsești în apele care
Scaldă Australia, “insula” cea
mare .”

(DRAGON DE MARE)

FARMACIA VERDE

Gălbenele - Calendula officinalis

Gălbenelele sunt originare din zona mediteraneană, unde cresc spontan, dar sunt și cultivate ca plante ornamentale, melifere sau medicinale.

Această plantă este cunoscută și răspândită în toată Europa încă din Evul Mediu, când se cultiva în curțile mănăstirilor. Prima mențiune documentară despre această plantă medicinală a fost făcută de starea Hildegarde de Bingen, în secolul XII.

În trecut era numită și “floarea ploii”, pentru că atunci când nu se deschidea, era sigur că vin ploile.

În scop terapeutic se folosesc florile (dispuse în inflorescență de tip capitul), care se culeg atunci când este soare,

când planta este deschisă și emană uleiuri volatile. După uscare se înlătură florile decolorate. Florile conțin coloranți naturali – carotenoide – alcooli și uleiuri esențiale.

Pentru uz intern, gălbenelele se folosesc în tratarea inflamațiilor gastrointestinale, gastritelor hiperacide, ulcerelor gastrice și duodenale, colicistitelor, dischineziei biliare, în creșterea secreției de bilă a celulelor hepatice și contra hemoroizilor.

Pentru uz extern, planta are utilizări în tratarea acnelor, eczemelor, rănilor purulente, degerăturilor, arsurilor, leucoreei și tricomonazei (afecțiunii vaginale).

Daniela Ursu

